

II Księga Kronik

Rozdział 35

1. Potem Jozjasz obchodził w Jerozolimie święto Paschy dla JAHWE. I zabito baranka paschalnego czternastego *dnia* pierwszego miesiąca. 2. Ustanowił też kapłanów na swoich urządach i zachęcił ich do służby w domu JAHWE. 3. I powiedział Lewitom, którzy nauczali całego Izraela i byli poświęceni JAHWE: Ustawcie świętą arkę w domu, który zbudował syn Dawida Salomon, król Izraela. Nie będziecie już jej dźwigać na swoich ramionach. Teraz służcie JAHWE, swojemu Bogu, i jego ludowi Izraela; 4. Przygotujcie się według waszych rodów i według waszych zmian, jak napisał Dawid, król Izraela, i jak napisał jego syn Salomon; 5. I stójcie w świątyni według podziału na rody waszych braci, którzy są z ludu, i według podziału na rody Lewitów. 6. Wtedy zabijcie baranka paschalnego, poświęćcie się i przygotujcie waszych braci, by wszystko czynić według słowa JAHWE *przekazanego* przez Mojżesza. 7. Potem Jozjasz dał ludowi jagnięta i kozłeta z trzody, wszystkie na ofiary święta Paschy dla wszystkich obecnych w liczbie trzydziestu tysięcy, oraz trzy tysiące wołów. To *wszystko* pochodziło z dóbr króla. 8. Jego książęta złożyli dobrowolne dary ludowi, kapłanom i Lewitom: Chilciasz, Zachariasz, Jechiel, przełożeni domu Bożego, dali kapłanom na ofiary święta Paschy dwa tysiące sześćset *jagniąt* i trzysta wołów. 9. Ponadto Konaniasz i jego bracia Szemejasz i Netaneel oraz Chaszabiasz, Jejel i Jozabad, naczelnicy z Lewitów, dali *innym* Lewitom na ofiary święta Paschy pięć tysięcy *jagniąt* i pięćset wołów. 10. Wszystko więc zostało przygotowane do służby, kapłani stanęli na swoich miejscach, a Lewici w swoich zmianach według rozkazu króla. 11. I zabili baranki paschalne, kapłani kropili *ich* krwią, a Lewici obdzierali *je* ze skóry. 12. Następnie oddzielili *część* z nich na całopalenie, aby dać *je* ludowi według podziału na rody jako ofiarę dla JAHWE, tak jak jest napisane w księdze Mojżesza. Podobnie też *uczyniono* z wołami. 13. I piekli baranki paschalne na ogniu według zwyczaju, inne zaś *ofiary* święte gotowali w garnkach, kotłach i rondlach, po czym rozdawali szybko całemu ludowi. 14. Potem też przygotowali *posilek* dla siebie i kapłanów. Kapłani bowiem, synowie Aarona, byli *zajęci* składaniem całopaleń i tłuszczu aż do nocy. Lewici więc przygotowali *posilek* dla siebie i dla kapłanów, synów Aarona. 15. Śpiewacy, synowie Asafa, *stali* na swoich stanowiskach według rozkazu Dawida, Asafa, Hemana i Jedutuna, widzącego króla. Odźwierni też *stali* przy każdej bramie. Nie musieli opuszczać swojej służby, ponieważ ich bracia Lewici przygotowywali dla nich *posilki*. 16. Tak więc cała służba została przygotowana w tym dniu, aby obchodzić święto Paschy i składać całopalenia na ołtarzu JAHWE według rozkazu króla Jozjasza. 17. Synowie Izraela, którzy tam się znajdowali, obchodzili w tym czasie święto Paschy, a Święto Przaśników przez siedem dni. 18. Żadne święto Paschy podobne do tego nie było obchodzone w Izraelu od czasów proroka Samuela i żaden z królów Izraela nie obchodził tak święta Paschy, jak obchodzili *je* Jozjasz, kapłani, Lewici, cały lud Judy i Izraela, który się tam znajdował, oraz mieszkańcy Jerozolimy. 19. Paschę tę obchodzono w osiemnastym roku panowania Jozjasza. 20. Po tym

wszystkim, gdy Jozjasz naprawił dom *Boży*, nadciągnął Necho, król Egiptu, aby walczyć przeciw Karkemisz nad *rzeką* Eufrat, a Jozjasz wyruszył mu naprzeciw. **21.** Ale on posłał do niego swoich posłańców ze słowami: Co ja mam z tobą, królu Judy? Nie przeciw tobie *ciągnę* dzisiaj, lecz przeciwko domowi, który ze mną walczy. I Bóg nakazał mi, abym się pospieszył. Przestań walczyć z Bogiem, który *jest* ze mną, aby cię nie zniszczył. **22.** Ale Jozjasz nie odwrócił się od niego, lecz zmienił swoje szaty, aby z nim walczyć, i nie posłuchał słów Necho, *które pochodziły* z ust Boga. Tak więc wyruszył, aby walczyć na równinie Megiddo. **23.** A łucznicy ugodzili króla Jozjasza i wtedy król powiedział do swoich sług: Wyprowadźcie mnie, bo jestem ciężko ranny. **24.** Jego słudzy więc wyciągnęli go z rydwanu i wsadzili na inny rydwan, który należał do niego: zawieźli go do Jerozolimy i tam umarł. Potem pogrzebali go w grobach jego ojców, a cały lud Judy i Jerozolimy opłakiwał Jozjasza. **25.** Jeremiasz też lamentował nad Jozjaszem, a wszyscy śpiewacy i śpiewaczki wspominają Jozjasza w swoich lamentacjach aż do dziś, i uczynili z tego zwyczaj w Izraelu. Oto są zapisane w lamentacjach. **26.** A pozostałe dzieje Jozjasza, jego życzliwość według tego, co jest napisane w Prawie PANA; **27.** I jego czyny pierwsze i ostatnie są zapisane w księdze królów Izraela i Judy.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA

Copyright © 2018 [Fundacja Wrota Nadziei](#). Released under the [Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0](#).

eBible.org

Polish — Polski